

Hænders Gjerning, hvorimod det er de flette Subjecter, Bagabonderne, der ikke ville bestille Noget, der strømme til Armeen og tilbyde deres Tjeneste for en billig Penge. Derfor er det, at man i Armeens Interesse maa holde fast ved, at der stilles meget strenge Betingelser for Antagelsen af Stillings- og Bytningsmænd, og da dette Hensyn aldeles ikke er iagttaget i vedkommende Ændringsforslag, maa jeg ogsaa af den Grund paa det Bestemteste stemme imod dem. — Jeg fremhævede endvidere før udtrykkelig, at vi maatte holde os indenfor Grændserne af den Magtfuldkommenhed, vi vare berettigede til her at udøve, og disse Grændser ere overordentlig snevre paa Værnepligtsgebetet. Naar vi nemlig holde os til Udtrykkene i Grundlovsindskrænkningen, lyde de paa, at vi kun have Ret til at tilveiebringe det Mandskab, der skal leveres af Kongeriget ifølge de bestaaende Planer. Det vil sige, at vi, naar det forlanges, skulle tilveiebringe et vist Antal Cavallerister, Artillerister, Ingeniører osv.; vi have altsaa at levere det — videre gaaer vor Berettigelse ikke. Hvorledes der skal forholdes med dette Mandskab, efterat det er leveret, om det vil astjene sin Værnepligt selv, eller det vil antage Stedfortrædere, er egentlig Noget, som aldeles ikke vedkommer os, aldeles ikke vedkommer Tilveiebringelsen af Mandskabet, og det vilde derfor være correct, om disse Bestemmelser om Stedfortrædning slet ikke fandtes her i Værnepligtsloven, da de efter Forholdets Natur, saaledes som Sagen ved Grundlovsindskrænkningen er ordnet, naturlig henhører under Hærorganisationen. At de findes i det nu foreliggende Værnepligtslovudkast, er begrundet i, at de ere optagne fra Værnepligtsloven af 12te Februar 1849, hvilken blev givet til en Tid, da Kongerigets Repræsentation havde Magtfuldkommenhed ogsaa over Hærorganisationen, som den jo nu aldeles ikke har. Da nu disse Bestemmelser, vedrørende Stedfortrædningen, ere saa overordentlig indgribende i Hærens indre Forhold, som jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, specielt derved, at den ærede Rigsdagsmands Forslag, hvis de skulde blive vedtagne, vilde bevirke, at en betydelig Tilstrømning af flette Subjecter

fandt Sted til Hæren — er det klart, at de hidhørende Bestemmelser om Omformning eller Forandring ikke kunne foretages egenmægtig af os, men Sigt maa være Gjenstand for en Overeenskomst med Krigsbestyrelsen, af hvis Samtykke de tilsigtede Forandringer maae være afhængige; det ligger ligesvem i Forholdets Natur. At Bestemmelserne vedrørende Stedfortrædningen henhøre under vort Omraade, er altsaa fremkaldt ved tidligere bestaaende Forhold, men netop derfor bør vi særlig vaage over, at Friheden til at foretage Forandringer i dem benyttes med stort Maadehold. Jeg maa derfor særdeles indtrængende anbefale, at man stemmer mod de Ændringsforslag, der ere opførte under Nr. 7—11. Hvad Ændringsforslaget under Nr. 12 angaaer, skal jeg bemærke, at for at en Mand skal kunne anvendes, maa han først udskrives, og at derfor Ordet „udskrivne“, som staaer paa det vedkommende Sted, er fuldkommen correct, hvorimod Ordet „anvendte“, som den ærede Rigsdagsmand for Solbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) vil have indført, ikke kan bruges. Udtrykket „udskrivne“ refererer sig til § 20, hvor det nemlig er forudsat, at det kunde tænkes, at Udskrivningsloven ikke blev fastholdt af Monarchiets øverste lovgivende Magt paa samme Maade, som det hidtil har fundet Sted, saaledes at alt Mandskab udskrives til Hærens Binde, men man kunde sige, at kun et vist Antal af Mandskabet skulde udskrives; under disse Omstændigheder vil altsaa en Deel af Mandskabet ikke blive udskrivet, og det er denne Deel af Mandskabet, som Udtrykkene i § 20 gjælde, idet der fastsættes, at det Mandskab, som saaledes ikke udskrives, i Løbet af 2 Aar skal holdes disponibelt til en senere eventuel Udskrivning, forsaavidt en Udskrivningslov for dette Mandskabs Vedkommende skulde udgaae fra Monarchiets øverste lovgivende Magt; det er altsaa fuldkommen rigtig, at der her er brugt Ordet „udskrivne“ istedetfor „anvendte“. Med Hensyn til det under Nr. 13 stillede Ændringsforslag skal jeg bemærke, at jeg finder, at det kan være en hensigtsbavende Forandring, som man godt kan gaae ind paa; de Ord: „i de anordnede Exercoersfoler for at vaabenhøves“ ere jo ordret op-